

med den reelle Ret. Naar en Apoteker dør, og hans Enke er Arving, saa arver hun ogsaa Apotekerretten og kan gøre sig den nyttig; hun kan sælge den og tage dens fulde Værdi. Det viser, at hun har Ret, og det en lovhjemlet Ret, til at følge Manden i hans Privilegium, men vel at mærke, naar Loven forbyder, at Apotekerens Enker fortsætte *Driften*, maa det finde Anvendelse paa alle, der blive Enker efter den ny Lovs Emanation. Det samme ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger om, hvad jeg havde anført angaaende Sammenligningen mellem Prisen for Medicin her til Lands — naturligvis efter Medicinaltaksten — og Medicinen i andre Lande efter Medicinaltaksten der, for saa vidt man har en saadan, og hvis man ikke har den, da efter de Priser, der ere tagne, og det ærede Medlem spurgte, om man nu ogsaa kunde stole paa, at det var de rigtige Priser. Det forekommer mig ret uberettiget paa det løse at drage dette i Tvivl. Hvad der taler afgjort for, at Oplysningerne ere tilvejebragt omhyggeligt, og at Resultaterne ere rigtige, er det, at Undersøgelser, foretagne til forskellige Tider her i Landet og i Norge af forskellige Autoriteter og forskellige Personer, have givet i alt væsentlig samme Resultat. Det er en overordentlig bekvem Maade at mistænkeliggøre en eller anden Betragtning ved at sige, at det kan være, at det ikke hænger rigtig sammen. Men det er der ingen Grund til at tvivle paa her. — Den ærede Ordfører henviste til, at Medicinaltaksten kunde være billigere, og til de mange Procent, der undertiden tjenes paa Medicinalvarer, og det samme gjorde det ærede Medlem for Helsingør. Jeg skal ikke komme udførligt ind derpaa. Naar Apotekerne paa adskillige Varer lide Tab, fordi de i et Land, hvor de som Vederlag for Privilegiet maa være underkastede Tilsyn og Forpligtelse til altid at holde samtlige paa-budte Varer — og der er jo visse Varer, som let blive fordærvede — maa de paa anden Maade have Oprensning. Men i øvrigt vil jeg henvise det ærede Medlem til — om han skulde have Lyst dertil — at læse den norske Apotekerbetænkning Side 84—85, hvor der findes en lille Udvikling af Betydningen af den Betragtning, der ofte gø-

res gældende fra Publikums Side, at der tjenes saa og saa mange Hundrede Procent eller saa og saa mange Tusinde Procent paa forskellige Medikamenter — det ærede Medlem anførte jo, at der paa en vis Medicin tjenes 48,000 pCt. — I Anledning af nogle Udtalelser fra den ærede Ordfører skal jeg anføre, at Provst Nielsen kun var i Mindretal i Modsætning til de øvrige Medlemmer med Hensyn til Spørgsmaalet om Berettigelsen af ved en Lov uden videre at erklære de reelle Privilegier for ophævede fra en vis Dato, men paa alle andre Punkter var han fuldstændig i Overensstemmelse og fuldstændig enig med os i alle Enkeltheder vedrørende det foreliggende Lovforslag. — Den ærede Ordfører sagde, at der ikke fra Regeringens Side er gjort Forsøg paa at faa de reelle Privilegier afløste, og anførte, at det var dertil, hans Bemærkning sigtede. Ja, fra den nuværende Regerings Side er det ganske vist ikke søgt løst, men fra min Formands Side gjordes et Forsøg ved at nedsætte Apotekerkommissionen, naturligvis for eventuelt at fremsætte et Lovforslag. Skulde Bemærkningen i Betænkningen sigte til — hvad den ikke siger — at et saadant Forslag ikke er fremsat, da indeholder den kun en Trivialitet. Det er nemlig noget, som følger af sig selv, at jeg — naar jeg har været Medlem af Kommissionen og fremdeles staar ganske paa det Standpunkt, at det vil være ulovligt at foreslaa, hvad Provst Nielsen foreslog, og at det vilde være aldeles uforsvarligt at foreslaa Afløsningen foretagen saaledes, at Staten uden videre skulde udbetale Apotekerne, hvad deres Bevillinger vare værd — da heller ikke har gjort det; det kunde aldrig falde mig ind. — Den ærede Ordfører opfordrede mig til dog en Gang at sørge for, at der blev ført Bevis for, at det reelle Privilegium var lovhjemlet; siden indskrænkede han sit Ønske til dog en Gang at faa ført Bevis for, at et af Provst Nielsen nævnt Antal — 10 — Privilegier, hvis Forhold skulde være mere tyvlsomme, ogsaa hørte til de reelle eller, som den ærede Ordfører udtalte sig, føre Bevis for, at det Tal, som nævnes, 84, passer. Jeg troede først, at den ærede Ordfører ønskede, at der skulde føres Bevis ved en